

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

El conflicte peninsular ha estat objecte, a Ginebra, d'una detallada exposició de fets, la visió dels quals és prou eloqüent per a induir a una rectificació de la política internacional, si veritablement es vol allunyar del món el perill de què es reproduïx una conflagració de pitjors conseqüències que la de l'any 1914. La veu del president de la delegació espanyola s'ha fet sentir, a despit de totes les maniobres, amb la serenitat del qui té de la seva banda la raó i que defensa el dret dels pobles i el respecte als pactes internacionals. Podran, encara, els països més qualificats i, per consegüent, més obligats a fer respectar els compromisos, seguir amb la passivitat que han demostrat fins al present, el curs dels greus atropellaments que infereix el feixisme imperialista als pobles hispànics, però, tard o d'hora, s'adonaran —i millor que hi siguin a temps— dels propòsits que menen els provocadors, d'aprofitar-se de la debilitat dels Estats democràtics per enfortir el seu domini i possibilitar l'escomesa definitiva entre els dos grups de grans potències. Espanya ha complert el seu deure i ha exposat davant l'assemblea de la S. de N. tot el que havia de dir i tot el que repugnava a la seva consciència. El desoïment, podrà perjudicar el nostre poble, però —valgui el dir-ho—, no serà sol en el martiri que es pretén fer viure al món. Que en l'estudi que hi farà ara la comissió corresponent, s'hi aprofundeixi tot el que és de desitjar, no solament en interès del nostre país, ans també per la garantia de possibilitar una pau ferma en tots els pobles.

ALFIL

ELS CAMPEROLS I ELS SINDICATS

INVOCACIO AL SENY

En els dies actuals, la vida ciutadana torna a passar per incidències de les quals no ens hem pogut sostraure des del 19 juliol.

La Caravana de Sacs, article publicat a L'HORA NOVA, del dissabte passat, parla de la plaga de compradors de patates i d'altres subsistències, que envaeix els camps d'aquest terme i pobles comarcans.

Si bé el fet en sí dona marge sobrerament per a que el cronista pugui fer al seu gust una sèrie de consideracions variadíssimes sobre actuacions de tot ordre, nosaltres preferim escriure guiats per un sol desig: aclarir concretament el mal i dir amb tota sinceritat el remei que estimem més oportú en aquests moments crítics.

En primer lloc, direm que el problema és d'organització. Volem dir que, havent-hi patates i altres productes agrícoles, ço que cal buscar és la fórmula d'evitar el desplaçament forçat del consumidor, de la ciutat al camp. I això s'aconseguirà si les juntes dels Sindicats Agrícoles fan el petit esforç d'obligar als seus respectius afiliats a què entreguin les patates en la forma que ho feien els altres anys, amb la única diferència que ara l'únic intermediari, o sigui el comprador, és el mateix Sindicat. Es que hem de comptar amb la resistència passiva d'alguns camperols, àdhuc d'elements directius dels esmentats organismes? Això té un remei eficaç posant a la pràctica la paraula apropiació. I el que es faci amb les patates pot aplicar-se a tots els altres productes del camp.

Ara bé; si els Sindicats Agrícoles han de continuar com fins ara, es fa imprescindible crear unes juntes de defensa col·lectiva, que facin complir amb energia les disposicions que en matèria agrícola ha decretat la Generalitat. Unes juntes, repetim, que substituïxin a les que actualment dirigeixen els Sindicats, i que s'han vist impotents per a superar els obstacles seriosos, que perjudiquen el desenvolupament de la reraguarda.

Els que ens llegeixin a corre cuita, sens meditar-ho, potser pensaran que el qui així escriu és un enemic del pagès. Tot el contrari. Precisament per evitar mals incalculables al camperol, és per ço que escrivim d'aquesta manera.

Si el pagès s'aferra en no vendre al sindicat, per un sentit egoïsta, i espera, a casa, el consumidor, un dia segurament efectuarà un bon negoci, però quan es dupliquin i es tripliquin dits compradors, quan es presentin com una massa desbordada o una plaga, llavors el pagès veurà, aterroritzat, com la seguretat dels seus interessos perilla. I, avui un conill, demà dos ànecs, després deu gallines, i més tard les vaques serà sostret del seu control, sense gaudir del profit propi d'una venda normal.

Aquest perill el corre el pagès, però encara n'hi ha un de pitjor, i és que, de continuar aquest estat de coses, n'esdevindria, inevitablement, la descomposició moral de la reraguarda, i l'ensorrament del crèdit que fins ara han merescut els òrgans de govern més prestigiats. Creiem que paga la pena de resoldre ràpidament un problema de tanta magnitud, com el que planteja aquesta inacabable caravana de sacs.

FLORENTI